

Основні положення
ЗУ «Про акредитацію
органів з оцінки
відповідності»

В. Шапошнік
Кандидат ветеринарних наук,
старший викладач, аудитор
НААУ

Сфера дії Закону

- Цей Закон визначає правові, організаційні та економічні засади акредитації органів з оцінки відповідності в Україні
- Цей Закон регулює відносини, пов'язані з акредитацією національним органом України з акредитації органів з оцінки відповідності, у тому числі іноземних органів з оцінки відповідності, та поширюється на органи виконавчої влади, національний орган України з акредитації та органи з оцінки відповідності незалежно від форми власності.
- Прийнятий 17.05.2001

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

- **акредитація органів з оцінки відповідності** (далі - акредитація) - засвідчення національним органом України з акредитації того, що орган з оцінки відповідності відповідає вимогам національних стандартів, гармонізованих з відповідними міжнародними та європейськими стандартами, та у разі необхідності будь-яким додатковим вимогам щодо акредитації у відповідних сферах для провадження визначеної діяльності з оцінки відповідності;
- **взаємне оцінювання** - процес оцінювання національного органу України з акредитації національними органами з акредитації інших держав, що здійснюється відповідно до вимог, прийнятих міжнародними, європейськими та іншими регіональними організаціями з акредитації, членом яких є національний орган України з акредитації;
- **консультування** - надання консультаційних послуг та іншої допомоги щодо розроблення і впровадження систем управління та процедур діяльності органів з оцінки відповідності, а також щодо додержання інших вимог, необхідних для їх акредитації;

□ **національний знак акредитації** - знак, який засвідчує, що організація, яка використовує цей знак, акредитована національним органом України з акредитації;

□ **оцінка** - процес оцінювання компетентності органу з оцінки відповідності у визначеній сфері акредитації, що здійснюється національним органом України з акредитації на основі визначених стандартів та/або інших нормативних документів;

□ **персонал з акредитації** - аудитори з акредитації та експерти з акредитації, які залучаються національним органом України з акредитації для проведення робіт з акредитації

Стаття 4. Мета акредитації

- забезпечення єдиної технічної політики у сфері оцінки відповідності;
- забезпечення довіри споживачів до діяльності з оцінки відповідності;
- створення умов для взаємного визнання результатів діяльності акредитованих органів на міжнародному рівні;
- усунення технічних бар'єрів у торгівлі.

Стаття 5. Основні принципи діяльності з акредитації

- забезпечення рівності прав, законних інтересів усіх заінтересованих сторін;
- загальнодоступності та неупередженості проведення робіт з акредитації;
- прозорості діяльності з акредитації;
- професійної компетентності виконавців робіт;
- добровільності акредитації;
- забезпечення участі органів виконавчої влади та громадських організацій на паритетній основі;
- застосування гармонізованих з міжнародними та європейськими стандартами вимог щодо акредитації;
- дотримання суспільних інтересів;
- конфіденційності інформації, отриманої в процесі акредитації.

Стаття 6. Національний орган України з акредитації

- Акредитація здійснюється національним органом України з акредитації.
- Національний орган України з акредитації є державною організацією, яка утворюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, та провадить некомерційну господарську діяльність.
- Положення про національний орган України з акредитації ([v0646731-12](#)) затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку.
- Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, не має права втручатися в діяльність з акредитації національного органу України з акредитації.

Дякую за увагу!